

[Starcke.]

er det vore Varer? Jeg tror, at en Realitetsbetragtning vil sige os, at det er vore Varer, Udlandet ønsker, og Danmark kan i Dag producere Varer, som hele Verden trænger til. Derfor staaer vi stærkt. Alle andre Lande aabner Eksportoffensiver. Skulde det saa være umuligt at faa en Handel i Gang, naar andre Lande vil sælge og vi har Varer, som de gerne vil købe. Endelig er der dette, at der findes Magter i Europa, som ikke er interesserede i, at Danmark spærres inde, at vort Erhvervsliv ødelægges, at vor Befolkning proletariseres, saa Danmark bliver nødt til at orientere sig i en anden Retning, end vi hidtil har gjort.

Se, praktisk ligger det saadan, at der er ved at ske noget ude i Verden. Jeg vil gerne bede om Tilladelse til at citere et Par Ord, som er skrevet af den svenske Finanskspert Torsten Odhe i Februarnummeret af det ansete svenske Tidsskrift „Samtid og Framtid“. Artiklen hedder „Världsfrihandel — hur den kan realiseres“, og den omtaler det Forslag, den amerikanske Regering har udarbejdet under James Byrnes, der foreslaar den amerikanske Regering at gennemføre Forudsætningerne for en friere Verdenshandel ved at nedbryde Handels-spærringerne og nedsætte Toldmurene. Paa en Konference i London Oktober—November 1946 blev det indgaaende behandlet, og saa vidt jeg ved, skal den næste Konference finde Sted i Efteraaret i Aar. Dér skriver Torsten Odhe om dette Verdensfrihandlens Projekt:

„Strengt gennemfører det Grundregelen om aaben og ligelig Behandling i toldpolitisk Henseende for alle Medlemslande, Begrænsning af Toldpræferencerne, bestemt Gennemførelse af international Frihed for Transithandel, Begrænsning af alle Antidumping- og Repressalietoldsatser med deres endelige Afskaffelse som Maal, Fjernelse af al Diskriminering angaaende de kvantitative Restriktioner — Kvotering, Licensgivning, Valutarestriktioner — med Sigte paa deres definitive Afskaffelse, Forhindring af indirekte Protektion gennem Opstilling af overdrevne og uretfærdigt anvendte Fordringer paa Kvalitet eller Oprindelsesbetegnelse for de indførte Varer samt en almindelig successiv Nedsættelse af de ordinære Toldsatser gennem uidskrænket Indførelse af aaben og lige Behandling af alle Medlemslande, Mestbegunstigelsesklausulens ubetingede Tilpasning og Optagelse af umiddelbare Forhandlinger mellem de forskellige Lande eller Grupper af Lande i den

Hensigt at opnaa gensidige Nedsættelser af Told“.

Den menneskelige Videnskab og Teknik har medført en fantastisk Forøgelse af Menneskehedens Produktionsevne; den økonomiske Nationalisme og den økonomiske Indskrænkethed har ført til de Resultater, som Virkeligheden viser os i Dag.

Efter at have behandlet dette moderne Haandskrift, der peger ind i Fremtiden, vil jeg gerne lige have Lov til at sige et Par Ord om de islandske Haandskrifter, fordi dette Spørgsmaal er aktuelt.

Saa vidt jeg forstaaer, er der ingen, der prøver at anfægte Danmarks juridiske Ejendomsret til disse Haandskrifter, men man taler om, at den moralske Ejendomsret er tvivlsom. Jeg vil deroverfor sige, at Danmark ogsaa har moralsk Ejendomsret til Haandskrifterne, idet Danmark har reddet dem fra den sikre Tilintetgørelse. Vi har bevaret dem, vi har højet om dem i Aarhundreder, vi har behandlet dem videnskabeligt paa fremragende Maade. Det er farligt, meget farligt at betragte juridisk Ejendomsret som noget, man let kan se hen over, og kalde det for moralsk at gøre det. Det er efter mit Skøn ikke moralsk at se bort fra juridisk Ejendomsret. Lad os sige, at jeg f. Eks. er Kunstelsker og har haft den Lykke at opspore og købe et meget smukt Mandsportræt malet af Jens Juel, og saa en anden Mand opdager, at det forestiller hans Oldefader. Saa kommer han og siger: jeg har moralsk Ejendomsret til dette Maleri, det forestiller min Oldefader. Og saa henvender han sig til en Trediemand og siger: vil du tage det Maleri fra ham og give det til mig! Det er i Virkeligheden et Billede paa det, man er i Færd med at gøre. Hvis Universitetet har juridisk Ejendomsret til den arnemagnæanske Samling, er Forholdet vedrørende de islandske Haandskrifter dette, at man maa spørge Universitetet, og med Hensyn til de islandske Haandskrifter, som beror paa det kgl. Bibliotek, kan man undersøge, hvorledes det forholder sig dér. Men al den Venlighedsfølelse, som man kan have over for Island, alle de Ønsker, man har om at vise en smuk Gestus, maa staa paa en reel Basis. Man maa ikke krænke andre værdifulde Kræfter i Tilværelsen, fordi man her vil gøre en Gestus og oven i Købet gøre den paa andres Bekostning.

Til Slut vil jeg gerne sige nogle faa Ord om Sydslesvig. Vi fra vor Side staaer paa Selvbestemmelsesrettens Grund, og hvis det lykkes at faa Sydslesvig gjort til et selvstændigt Omraade, saa vi gerne, at det kom